

طبیعت دعوت اسلامی

(ترجمه)

اسلام در انتظار به رسمیت شناخته شدن از سوی نظام جاهلی نمی‌نشیند و از آن فضایی برای نفس‌کشیدن نمی‌طلبد؛ زیرا اسلام دین رهبری و سیادت است؛ نه آیینی که به شراکت همراهی باطل تن دهد. او می‌خواهد تنها خود برتر باشد، چنان‌که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«الْإِسْلَامُ يَعْلُو وَلَا يُعْلَى»

ترجمه: اسلام برتری است و هیچ‌چیز بر آن برتری نمی‌جوید.

پس اگر آسایش و رفاء را بر حق و حقیقت ترجیح می‌دهی و از خسران منافع شخصی خود بیم داری، مبدا ترس را بهانه‌ای قرار دهی برای کوچک‌نمایی اسلام، یا تبدیل آن به دعوتی آرام و بی‌خطر که هدفش تنها زیستن در سایه نظام‌های سکولار و سازگاری با آن‌ها باشد.

یا باید در سطح اسلام، در مبارزه و شکوه آن در برابر باطل قرار بگیری، یا رهایش کن و به دنبال زندگی آرام و بی‌درد باش که در آن نه مبارزه است، نه فداکاری و نه درد و رنجی. درحالی‌که مبارزه با باطل، آشکار ساختن دروغ آن، هشدار دادن مردم از خطرش و دعوت به ترک آن، انتخاب نیست؛ بلکه بزرگترین فریضه است.

تمام پیامبران علیهم‌السلام همین مسیر را پیمودند؛ آنان رهبران ربانی بودند که جز از الله سبحانه و تعالی از دیگری بیم نداشتند و در راه حق، آزارها و شکنجه‌ها متحمل شدند و بر آن شکیبایی ورزیدند.

﴿وَجَاهِدُوهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيرًا﴾

ترجمه: و با آن (کتاب و حق) با ایشان جهاد بزرگ کنید.

اسلام نمی‌خواهد سکولاریستی را با وصله‌کاری اخلاقی بپوشاند، همان‌طور که بعضی‌ها می‌کوشند و نیز هدف اسلام تخفیف‌دادن از تلخی نظام سرمایه‌داری از راه اشاعه صدقات و امور خیریه نیست. اسلام از هیچ مسلمانی نمی‌خواهد که در جامعه‌ای که زشتی و ظلم بر آن سلطه یافته، چون مرغی رام و آرام زندگی کند؛ بلکه می‌خواهد او صدایی رسای حق باشد، باطل را به مبارزه بطلبد، از اطاعت نظام جاهلی سر باز زند و در پی خراب‌کردن آن و اقامه حکومت اسلام باشد.

کسی که پس از خواندن قصص پیامبران علیهم‌السلام، خود را به بی‌حرکتی و سازش با باطل بسپارد، راحتی و سلامت خویش را بر مبارزه و فداکاری ترجیح دهد و با سرکرده‌های فساد سازش کرد، در حقیقت از طریقه پیامبران اعراض نموده است؛ زیرا پیامبران راه جهاد و ایستادگی را پیمودند و جز از الله سبحانه و تعالی نمی‌ترسیدند و هر آزار و شکنجه‌ای را در راه حق متحمل شدند.

در واقعیت امروزی مبارزه با باطل انتخابی نیست؛ بلکه فریضه‌ای بر هر دعوت‌گر و هر مسلمانی است که نسبت به دین خود احساس غیرت دارد. در برابر هجوم ناجوان‌مردانه بر اسلام، تو "ای بنده‌الله" در سر دو راهی قرار داری: یا باید مبارزه کنی و از دین و امت خود دفاع نمایی، یا پشت دین و امت خود را خالی کرده و در نتیجه طعمه فضایی شوی که رحمی در آن نیست. تو بر یکی از ثغور (تنگه‌های مرزی) اسلام ایستاده‌ای؛ از جانب تو نباید کوتاه دیده شود. اما آنان که در پی تبدیل

مسلمانان و بلادشان به اهل ذمه هستند، خواهان آن اند که مسلمانان از دعوت و رسالت خود دست بردارند و ارتباط خود را با قضایای امت قطع کنند.

الله سبحانه و تعالی بلال را در امتحانی با یک کلمه بیآزمود. او آن کلمه را با ثبات و پایداری بر زبان راند و الله سبحانه و تعالی نامش را بلند برد و ذکرش را با احترام و بزرگی پیوند زد؛ همان طور الله سبحانه و تعالی امروز علمای را (که جلدها کتاب از مفاهیم را حفظ می کنند) نیز آزموده است، اما بسیاری از آنان در نخستین امتحان از رده افتیدن، زیرا علم شان نافع نیست.

برگرفته از شماره 471 مجله الوعی

نویسنده: منذر عبدالله

مترجم: محمد علی مطمئن